

BAZNĪCAS ZINĀS

ŅUJORKAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES
IZDEVUMS

2021.g.

septembris

71. gads Nr.4

1. Korintiešiem 9: *Piedalās sacīkstēs, lai dabūtu iznīcīgu vainagu, bet mēs neiznīcīgu.*

Katrus četrus gadus pasaules visizcilākie sportisti sapulcējās Olimpiskās spēlēs. Šo gadu – pandēmijas dēļ – sapulcēšanās Japānā, Tokio, bija piektajā gadā.

Olimpiskās spēles nav tikai moderna parādība. Senā Grieķijā Olimpiāde arī notika katrus četrus gadus. Olimpiāde sākās 8. g.s. pirms Kristus un turpinājās līdz 4. g.s. pēc Kristus. Kad apustulis Pavils mums prasa: “Vai nezināt, ka skrējēji stadionā gan visi skrien, bet tikai viens dabū goda algu?”, viņš piesauc Romas impērijā slavenās Olimpiskās spēles. Sekojošais mudinājums tomēr nav vērstis sportistiem, bet tas ir īpaši tē-mēts Kristus sekotājiem: “Skrieniet tā, ka jūs to dabūjat. Kas piedalās sacīkstēs, tas ir visādi at-turīgs— viņi tāpēc, lai dabūtu iznīcīgu vai-nagu, bet mēs neiznīcīgu.”

Uz dziesmu lapiņ-as redzam “goda algu”, ko saņēma senās grieķu Olimpiskās spēles uzvarētāji, lauru vainagu, ko lika uz uzvarētāja galvas kā kroni. Modernās

olimpiskās spēlēs sportisti sacenšas, lai saņemtu zelta, sudraba vai bronza medalus. Jau pirmā brīvvalsts laikā bija nopietna aizraušanās ar modernām olimpiskām spēlēm. Pats jaunībā iedvesmojos lasot, Viļa Čika, *Zelts, sudrabs, bronza*, par latviešu sasniegumiem Olimpiskās spēlēs. Ar savu tēvu pārrunāju cik lielā sajūsmā bija viņa paaudze, kad Jānis Dāliņš 1932. gada Olimpiādē uzvarēja sudraba medaļu soļošanā. Ja gribēja kādu uzslavēt par viņa atlētisko varēšanu, teica, ka tam bija “Dāliņa solis”.

Bet senā Olimpiādē nebija otrās un trešās vietas “godalgas”. Tādēļ Pāvils saka, ka “tikai viens dabū goda algu”. Senās Olimpiādes sacīkstēs bija “tikai viens” uzvarētājs. Senā Grieķijā uzvarētāja slava un gods atspoguļoja viņa izcilību. Bet uzvarētāji pie-

dzīvoja arī dažādus citus godalgas labumus. Uzvarētāji varēja Olimpijā sev uzcelt statuju. Uzvarētājiem arī sacerēja slavas dziesmas. Olimpiādes uzvarētāji bija varoņi ar savu pielūdžēju pulku. Pagānu pasaulē bija daudz dievu. Olimpiskie uzvarētāji tautas acīs bija it kā pusdievi. Bet iegaumēsim, ka Pāvils mums liecina, ka ir cits uzvaras vainags, kas ir vērts nesalīdzināmi vairāk nekā Olimpiādes iznīcīgais vainags.

Šīs vasaras Tokio Olimpiādē Latviešiem bija viens spīdošs, kalngala brīdis, kad Latvijas 3 pret 3 basketbumbas komanda ieguva zelta medaļu pieveicot Krievijas olimpiskās komitejas vienību. (Pretinieku apzīmē-

jums izklausās kā melnā humora samuldējums. Latvijas nepieveica Krievijas valsts komandu, jo Krievijas valsts bija savas sistemātiskās “dopinga” šmaukšanās dēļ no šīs Olimpiādes izslēgta.) Tas, ka latvieši savu uzvaru veica pret “vecu lāci”, kam uz mums tik ilgi bija sava ķepa, padarīja šo uzvaru pat gardāku. Neizbēgami

Kurts Vītiņš, Karīna Roze un Ēriks Plekons pēc iesvētībām

nāca prātā ganu zēns Dāvids, kas paļāvās uz ticības spēku cīņā pret milzi Goliātu, kas paļāvās uz pasaulīgo pārspēku. Kad pēc uzvaras latvieši basketbolisti metās cits citam virsū, likās, ka viņi piedzīvoja pāri plūstošu prieku sapņa īstenošanās dēļ. Ar to, ka pats no bērna kājas biju nodevies basketbumbas spēlētājs, nevarēju nedzīvot līdz šīs paaudzes uzvaras priekam.

Neilgi pēc šīs uzvaras, uzmodos nākts vidū un man vēlās pāri atmiņas par kurām sen nebiju domājis. Neesmu daudzus gadus bijis Latvijā, bet kamēr Latvija tuvojas brīvībai un to ieguva, pats bieži Latviju apciemoju. Kad mācīju veco derību Latvijas Universitātes Teoloģijas fakultātē, mēdzu pavadīt veselu mēnesi Latvijā. Savam nama tēvam, mācītājam Jurim Rubenim, ieminējos, ka man trūka basketbumbas

spēlēšana. Viņš mani savienoja ar grupu, kas katru nedēļu spēlēja kādā Rīgas sporta zālē. Šajā grupā bija trīs spēlētāji, kas bija daudz labāk nekā pārējie. Kad viņi kopā spēlēja, viņi nezaudēja. Ar viņiem iepazīnos un tie paskaidroja, ka jaunākos gados viņi spēlēja Latvijas Republikas izlases komandā. Un viņu sapnis bija spēlēt jaunā pasākumā. Tie stāstīja, ka 1993. gada vasarā Las Vēgasā būs pirmais starptautiskais 3 pret 3 basketbumbas turneja. Vēlāk dzirdēju, ka viņi šajā turnejā ieguva otro vietu. Nakts vidū šo atceroties man šķita, ka biju spēlējis kopā ar celmlaužiem, kas iesāka ceļu, kas galu galā veda pie Latvijas lielās uzvaras šajā Olimpiādē.

Mums šeit noietnē ir bijušas savas mazās olimpiādes līdztekus lielās pasaules olimpiādēm. Sacensība ir sīva. Uzvarētāji piedzīvoja pacilājumu. Kādreiz zaudētājiem pat nobirst kāda asara. (Mūsu šīs dienas iesvētāmie ir visi šajās sacīkstēs no reizes uz reizi piedalījušies.) Sacīkšu iznākumi nav vienmēr paredzami pirmā acu uzmetienā. Skrējiena sākuma daļā kādreiz viens ir priekšā, bet beigās cits paskrien garām. Līdzības noslēgumā dzirdējam, ka "pirmais būs pēdējais un pēdējais pirmais".

Kristus līdzībā par Strādniekiem vīna dārzā nerunā par sportu. Līdzībā visi, kas strādā vīna dārzā saņem to pašu algu vienai vai tie strādājuši visu dienu, vai darbam pielikuši roku tikai darba dienas pēdējā stundā. Līdzībā tie, kas bija visu dienu strādājuši kurn, ka viņi nesaņem ko vairāk nekā tie, kas nav tik ilgi strādājuši. Bet līdzībā atalgojums nav zelts, sudrabs vai bronza. Atalgojums ir ticības dāvana pati. "Pēdējie būs pirmie", jo Debesu valstībā pasaules kārtība ir apgriezta otrādāk. "Pēdējie" ir tie, kas visvairāk novērtē, ka ticība nav nopelnīts atalgojums, bet nepelnītas žēlastības dāvana.

Salīdzinot ticības svētceļojumu ar Olimpisku skriešanas sacīkstēm, apustulis Pāvils norāda uz šo pašu ticības lielo apvērsumu. Sporta sacīkstēs ir tikai viens uzvarētājs. Pārējie ir zaudētāji. Tomēr Pāvils mums liecina, ka pat viscēlākais pasaules uzvaras vainags ir tikai iznīcīgs. Laika rats un nāves neizbēgamība šo uzvaru samals un iznīcinās. Turpretī ticības svētceļojumā mēs itin visi varam būt uzvarētāji, jo mūžībā varam cerēt uz neiznīcīgu vainagu. Ja mums būtu visu mūža gājumu jāsalīdzina ar kādu Olimpisku sporta veidu, labākais

salīdzinājums ir ar maratons, kas ir 26.8 jūdzes garš. Atcerēsimies, ka pirmais maratons nebija sporta sacīkstes, bet ziņneša dzīvības vai nāves skrējieni kara laikā, lai brīdinātu grieķus, ka persiešu armija uzbrūk. Skrējējs vienreizēji ātrā tempā mēroja ceļu no Maratona ciemu uz Atēnām. Viņš savus spēkus ne mazāka mērā netaupīja. Ziņnesis nodeva savu vēsti un nokrita beigts.

Neviens neesam steigā dzīvību zaudēt. Un pat šis pirmais maratonists prata savus spēkus izmērot tā, ka viņš spēja veikt savu būt vai nebūt uzdevumu. Visas dzīves gājums ir līdzīgs maratonam, jo ir svarīgi spēkus izmērot, lai pusceļā nenokrītam ceļmalā. Dzīves skrējienā gribam likt lietā visus tos spēkus, visas dāvanas, ko Dievs ir mums uzticējis. Iedomāsimies, ka dzīves maratona skrējienā ieraugam kādu, kas ir tikai mazu gabalu mums priekšā. Un tajā brīdī apzināties, ka ir tikai jāskrien mazu lietu ātrāk un šo nākošo skrējēju noķersim un pat paskriesim viņam garām. Bet, kad viņam pieskrienam klāt viņš noslēpumaini pazūd. Tikai tad apzināties, ka dzīves skrējienā nesacenšamies ar nevienu citu. Tas, ko bijām redzējusi sev priekšā nebija kāds sāncensis, bet Kristus pats, kas mums rādīja, ko spējam. Kristus kā mūsu cerību un lūgšanu iemiesojums skrien mums pa priekšu mūs aicinot uz mūsu pašu iespēju pilnveidošanu.

Kristīgā ticība mūs nemudina kļūt par apsēstiem sportistiem. Tieši pretēji. Kristīgā ticība mums atgādina, ka viss, ko pasaulē darām ir tikai nozīmīgs, ja tas atspoguļo mūsu dziļās un dzīvās iekšējās vērtības. Kristus mums saka: "Bet dzenieties papriekš pēc Dieva valstības un pēc Viņa taisnības, tad jums visas šās lietas taps piemestas." Pāvils piesauc olimpiskā skrējiena tēlainību, jo viņš grib, lai mēs sev prasām vai meklējam mūžīgās dzīvības vainagu ar to pašu dedzību un nodarītos ar ko sportisti dzenas pēc laicīgas uzvaras vainagu. Kad iesvētījām jauniešus, viņi dzirdēja spēka apsolījumu: "Esi uzticīgs līdz nāvei, tad es tev došu dzīvības vainagu!" Pateiksimies Dievam, ka mūsu labad Kristus pie krusta valkāja ērkšķu vainagu galvā. Ar Lieldienu rīta saullēktu ērkšķu kronis pārtop par neiznīcīgu vainagu ar ko Dievs mūžībā kronēs visus savus mīļos dēlus un mīļās meitas. Āmen.

– *mācītājs Laris Salīņš*, iesvētībās 15. augustā

Bagātā vasariņa

Ilga nāca, drīz aizgāja, tā bagātā vasariņa. Vasaras programma Ņujorkas latviešu draudzes noietnē ar 1. augustu ir jau vairāk nekā pusceļā, bet gatavošanās šogad uz pusotra mēneša apjoma priekiem šogad pieprasīja sešus intensīvus mēnešus. Kopš janvāra sākuma noietnes padome pavadīja daudz stundu pārrunās kā (un no sākuma, vispār - vai) veidot

saistošu, plūstošu programmu, ņemot vērā visus mainošos vīrusa izraisītos veselības apstākļus un noteikumus. Bet plānošanas sarunas bija auglīgas, vadības lomu uzņēmās pieredzējušas, norūdītas sievietes - bijušās noietnieces, un audzinātāju darbā pieteicās pārpilnība noietnes absolventu, otrās un trešās paaudzes ārpus Latvijas dzimušo jauniešu, kas

savu darbu pildīja ar sajūsmu, pilnu atdevu un stipru, tekošu latviešu valodu!

Jūlija pirmā nogalē atvērām nometni ar latviešu periodu, Māras Dajevskas un Ingas Miemes Garbarino vadībā. Piedalījās 63 nometnieki, ieskaitot 15-gadnieku grupiņa, kas pagājušās neklātienas vasarā, nepiedzīvojuši to godu un cīņu būt vecāko nometnieku grupā, šovasar atgriezās rādīdami visiem nometniekiem priekšzīmīgu sparū un dedzību. Pirmam periodam sekoja latviski runājošo Īkšķīšu nedēļa, Ingas Stotas McKay vadībā, un tad, Līgas Švikss vadībā - "Mantojuma" Īkšķīšu programma. Ar 1. augustu sākas Ērikas Dajevska vadītais "Mantojuma" periods 53 angļiski runājošiem latviešu izcelsmes bērniem.

Audzinātājas tīrīšanas darbos: Lāra Ramane, Karīna Roze un Madelēna Miniata.

Māra Dajevska atskaitē par latviešu valodas periodu raksta: "Andrejs Jansons un Andra Voldiņa Dix veidoja bagātīgu mūzikas programmu ar dziedāšanu, koklēšanu un stīgu ansambli. Vecākās grupas arī piedalījās meiteņu ansambli un zēnu korī. Gala koncerts bija bez ārpusaules audiēnces, bet to ierakstījām, lai varētu dalīties ar vecākiem un publiku, kuŗu šogad neaicinājām nometnes "burbulī". Pirmā perioda tēmai - pagātne un nākotne - pielāgoja arī mītņu nosaukumus: izgudrojumi, kas nākotnē palīdzētu pasaulei; īpašs bija "Mūžīgais saldējums". Šķēršļu gājienā un meža rotaļā laika ceļotāji un citplanētieši "ieradās" nometnē, bet laimīgā kārtā nometnieki ar savu atjautību arī šogad paspēja pasargāt nometni no ienaidniekiem. Par spīti ļoti lietainiem apstākļiem,

sporta vadītājs Roberts Līsmānis tomēr izkārtēja sporta svētkus un tautas bumbas turnīru, notika visādas ūdens spēles pie ezera, un audzinātāji izgudroja radošas nodarbības, "Vārīsim putru" un "Pensionāru pēcpusdiena", kas piesaistīja visus nometniekus ar spēlēm un izdomas vingrinājumiem. Notika visas iemīļotās un pazīstamās nodarbības: balles, meža māju būvēšana, apceres. Pielāgojāmies visiem šī gada ierobežojumiem un izaicinājumiem, un ar pozitīvu attieksmi, un pateicoties atbalstam no ģimenēm, talciniekiem, nometnes padomes un visa personāla - gan audzinātājiem, kā arī virtuves un administratīvam personāla - viss izdevās!"

Pie neparastiem izaicinājumiem, kas šovasar ietekmējuši darbību jāpieskaita: piekopt, bez izņēmumiem, nometnes padomes pieņemto spriedumu, ka visam personālam obligāti jābūt potētām, un visiem bērniem ierodoties jāuzrāda negatīvi rezultāti Covid pārbaudei; ievērot mainīgos un nenoteiktos noteikumus par masku valkāšanu; noturēt, pēc iespējas, daudz nodarbību ārā, svaigā gaisā (vasarā, kas izvērtās reti lietaina); fizisko telpu iekārtot un programmas iedalīt ievērojot grupu lielumu un attālināšanas principus.

Ierobežojumiem seko konsekvētais finansiālais robs: izņēmām vienu latviešu valodas periodu, lai tā vietā ieliktu divas atsevišķas Īkšķīšu nedēļas, kas normālos apstākļos notiek laika sprīdī paralēli lielai nometnei. Ar to zaudējam perioda ienākumu un pakāpinājām saimnieciskos izdevumus. Cenšoties nometnes darbību noturēt "burbulī" ar minimālu saskarsmi ar ārpusauli, radās nepatīkamā vajadzība vecākiem laipni lūgt šogad neierasties ciemos pa nogalēm. Viesu mājās istabiņas neizīrējām; zaudējam atbalstošos viesus, kas stutē ienākumus un piederības sajūtu nometnei, bet nodrošinājām bērniem pasargātāku, veselīgāku vidi.

Pateicāmies vecākiem un publikai, kas atbalstīja un ievēroja neierastos noteikumus. Pricējamies, ka atsaucība un piederības sajūta vasaras programmai un nometnei, gan no personāla, kā arī no ģimenēm, ir vēl stipra. Būsim pateicīgi par katru ziedojumu, kas palīdzēs noturēt fizisko telpu svaigu un sakārtotu.

Anita Bataraga, seko 1. perioda nometnes saime

Latviešu valodas īkšķīšu saime

Kad vari sevi dēvēt par senci?

Šovasar daudz kas nenotika normālā gaitā. Dēļ Covida, bija jāievēro stingri likumi. Parastā bērnu nometne notika ar ierobežojumiem, piemēram, vecāki nedrīkstēja viesoties nometnē. Mūsu tradicionālā 3x3 nometne notika virtuāli; toties iesvētības mūsu skaistajā dabas svētnīcā izdevās bez uzmācīgā lietūs, tieši pirms Senču nometnes atklāšanas.

Pirmajās pusdienās Senču nometnē valodas sprēgāja ar apbrīnojamu dzīvību. Senču dalībnieki bija sajūsmā beidzot tiekoties vaigu vaigā! Netrūka humora un asprātību.

Visu nedēļu vēroju dalībniekus, jo šī bija mana pirmā Senču nometne. Daži pazīstamie bija kļuvuši drusku vārgāki un nespējīgāki, bet viņu domāšana bija tikpat asa! Mūsu dzejniece Rita Gāle, kaut arī ar nopietniem redzes traucējumiem, cenšas visu izdarīt pati, un allaž ar smaidu. Un spriganā Eleonora Šturma, sasniedzot trešā stāva pēdējo pakāpienu, izsaucās: "Vai tas ir viss? Esmu pieradusi kāpt savā mājā līdz piektajam stāvam. Nedabūšu savu ierasto vingrošanu!". Nācu pie slēdziena, ka tie, kam ir spīts un kas nečīkst, pārvar daudzus šķēršļus.

KAD īsti kļūsti pietiekami nobriedis Senču nometnei? Vai tad, kad vajadzīgs spieķītis? Varbūt, kad aizej pensijā? Laikam drīzāk tad, kad mazbērni tev čalo apkārt! Diemžēl, liela daļa piedalās, tad kad palikuši vieni... Bet uz dažiem, tas neattiecas nekad!

Negribam atzīties, ka neesam vairs tik jauni. Lielākā daļa nevēlamies pieņemt, ka esam to stadiju jau sasnieguši.- Dzīvojam vēl samērā pilnīgas dzīves: braucam ar mašīnu, lietojam datoru, esam samērā patstāvīgi, baudām atvaļinājumus; Kaut kā tiekam galā ar savu ikdienas dzīvi. Bet tomēr kaut kas pietrūkst.

Kā tu zināsi, vai esi gatavs apmeklēt Senču nometni? Atbildi uz sekojošiem jautājumiem:

*Vai vēlies būt skaistā dabas stūrītī un baudīt dabu?

*Vai vēlies uzturēties tīrā, ērtā sakoptā istabā?

*Vai tev garšo gardas latviskas maltītes sagatavotas no tīriem nepiesārņotiem produktiem?

*Vai tev patīk klausīties interesantus referātus, reliģiskas apceres, literatūru un dzeju?

*Vai vēlies piedalīties vingrošanā, piemēram joga, staigāt, kāpt kalnā?

*Vai tev patīk tikt ar sen neredzētiem draugiem?

*Dziedāt? *Vai patīk skatīties filmas? * Izsmieties!

Ja vēlies sev garantēt vietu 2022. gada vasarā, iesaku pieteikties jau tagad. Es noteikti būšu atpakaļ!

Mīļš paldies nometnes vadītājam Ingridai Miemei un vadošiem palīgspēkiem Mārai Bukai, un Vilnim Baumanim. Mācītāji Laris Saliņš un Juris Saivars kuplināja nedēļu ar reliģiskām apcerēm. Inga Saivara vadīja interesantas rokdarbu nodarbības. Maija Braunfelde pasniedza jogas stundas.

Varbūt nākošo vasaru spēlēsim zolīti?

Liels paldies arī čaklajām saimniecēm un palīdzēm: Kristai Liepiņai, Dacei Gulbei, Maijai Baumanai, Inesei Zaķei, Maijai Braunfeldei. Viņām nepietrūka darba! Ar katru dienu Senčiem pieauga apetītes!

Tencinu, *Aija Pelše* apakšā: š. g. Senču saime

Melnais Lācis

Nometnes sabiedriskais vakars "Melnais Lācis" šogad notika vasaras beigās, 28. augustā ar vakariņām, dejošanu "Lugers" grupas (sastāvā: Kārlis un Olafs Alversons, Lars Alversons, Matīss Puriņš, Pauls Pilmanis un Ivars Kuškēvičs) pavadījumā; Melnā Lāča mākslas galeriju un 50-50 izsoli. Pasākuma koordinēšana un rīkošana ir pārgājusi uz mūsu jauno paaudzi, ar vakara vadītājas Andras Ērgles un viņas paaudzes aktīvo iesaistīšanos, bet sadarbībā ar līdzšinējiem rīkotājiem - Aiju Ērgli virtuves koordinatores darbā, un pie mākslas un izsoles: Ilgu Ziemeņu-Kurēnu, Kristīnu Puteni un Anitu Bataragu.

Ienākumi pēc izdevumu segšanas vēl nav aprēķi-

nāti, bet tiks pielietoti sept lielo budžeta robu, kas izveidojies pēc šīs vasaras Covid apstākļu dēļ samazinātās nometnes programmas, kā arī ierobežotās viesu istabu izdošanas. Sirsnīgs paldies visiem rīkotājiem, vakara apmeklētājiem un ziedotājiem! Pie ziedojumiem pieskaitāmi vairāki mākslas darbi un izsoles priekšmeti, kuŗu pārdošanas ienākumus ziedotāji pilnībā ziedojuši nometnei. (sīkāk apraksti nākamajā numurā) Vakars ir noslēdzies, bet nav par vēlu atbalstīt nometni! Čeki rakstāmi draudzes vārdā, un nosūtāmi Guntai Ģigai: 21 LaSalle Ave, Cranford, NJ 07016-1943.

Anita Bataraga

Ian Griffin,
Lija Lūse (VasDC),
Krista Ledina,
Mara Giga,
Madelena Miniata,
Lūkas Pūrs,
Andris Abermanis
(Seattle), un pavāri Janka
Drulle un Aija Ergle.

Salas novada pikniks

12. septembrī pēc dievkalpojuma Salas baznīcā bija gadskārtējais pikniks. Notikumu apmeklēja 30 dalībnieki. Pa labi redzam kā Ivars Bērziņš, Egīls Sproģis un Indulis Dikmanis piknikam gatavo hamburgerus.

Svētības akti

Laulības

Linda Rencs un Egīls Sproģis laulības
2021. g. 26. jūnijā, Northport, Ņujorkā
Long Island Sound krastmalā, mācītājs Laris Saliņš.

Iesvētības

Ēriks Plekons, Karīna Roze un Kurts Vītiņš
2021. g. 15. augustā, iesvētības draudzes lauku īpašumā,
mācītāji Juris Saivars un Laris Saliņš.

Sēru vēstis

Dieva mierā aizgājuši mūsu draudzes locekļi:

Pauls Graubiņš, dz.1942.g. 9.oktobrī, m.2020.g. 6.decembrī
 Rūdis Janums, dz.1944.g. 31.jūlijā, m.2021.g. 6.februārī
 Anna Āboltiņa, dz.1923.g. 19.jūnijā, m.2021.g. 28.maijā
 Biruta Burkevics, dz.1928.g. 3.martā, m.2021.g. 24.jūnijā
 Pēteris Aivars, dz.1948.g. 11.janvārī, m.2021.g. 21.jūlijā
 Guntis Gobiņš, dz. 1929.g.30.oktobrī, m.2021.g. 23.jūlijā
 Irma Zālīte, dz. 1923.g. 16.jūlijā, m.2021.g. 24.jūlijā
 Sanita Vītoļiņa, dz. 1970.g.26.novembrī, m.2021.g. 31.augustā.

Jānis 11: Jēzus viņai sacīja: "ES ESMU augšāmcelšanās un dzīvība."

Pēteris Aivars dzimis 1948. gada 11. janvārī, Pegnitz Laufā, Vācija. Kopā ar vecākiem un vecāko brāli Jāni ieceļoja Amerikā gadu vēlāk un apmetās uz dzīvi Kalamazū, Mičiganas pavalstī, kur piedzima vēl divi brāļi Indriķis un Mārtiņš. Vienmēr bija aktīvs Latviešu skautu kustībā, sākot kā mazskauts, tad skauts un rovers. 1970. gadā deva skautu vadītāja solījumu. Pēc tam aktīvi darbojas Latviešu skautu kustībā kā skautu un roveru vadītājs, bija Ņujorkas Skautu vienības priekšnieks, pildīja daudzus centra amatus līdz beidzot 9 gadus bija Latviešu skautu priekšnieks. Bija aktīvs Goppera Fonda valdes loceklis.

1979. gada 14. jūlijā apprecējās ar Noru Zālīti. Viņiem piedzima 2 bērni - Ilze un Pēteris (Pēcis). Kamēr bērni auga Pēteris bija aktīvs Ņujorkas draudzes lauku īpašuma komitejā un vairākus gadus bija tās priekšnieks. Nometne vienmēr viņam bija ļoti mīļa vieta.

Pēteris ar Noru mīlēja ceļot. Sākot ar kāzu ceļojumu Meksikā un vēlāk izceļoja lielu daļu no Eiropas, kā arī bija Kuveitā un Dubajā. Pēdējie 2 ceļojumi bija it sevišķi skaisti, jo 2019. gada pavasarī bija Aļaskā gan Denali parkā gan uz kuģa pa Aļaskas krastmalu. 2019. gada rudenī izbraukāja Utah štatu un visus neticami skaistos parkus tur. Vēl tik palika lielie "redwood" koki neredzēti!

Sākot ar 1993. gadu bieži lidoja uz Latviju, kur Pēterim piederēja īpašums Bulduros. Izbraukāja visus Latvijas stūrus, lai labi iepazītos ar Latviju un baudīja vairākus Dziesmu svētkus. Esot Latvijā Pēteris ar Noru bieži satikās ar skautu un gaidu vadītājiem un piedalījās divās skautu - gaidu nometnēs.

Pēdējos gados vislielāko prieku viņam sagādāja viņa 2 mazbērni - Kaija un Kalvis. Tos viņš vienmēr gaidīja ciemos. Kopā ar Noru viņi pāris dienas nedēļā pieskatīja Kaiju kamēr vecāki strādāja. Kaija un Kalvis Pēterim bija tas svarīgākais dzīves pēdējā posmā. Pēdējie mēneši nebija viegli daudzo veselības problēmu dēļ. Pēteris vienmēr bija darbu darītājs un nu to vairs

nespēja. Tas viņam bija ļoti grūti pieņemt. Priekšā stāvēja grūtas operācijas un gara atkopšanās ar nezin kādiem rezultātiem. Mira mājās 21. jūlijā.

Irma Zālīte, dzimtā vārdā Irma Dombrovska, dzimusi 1923. gada 16. jūlijā Mežmuižas pagastā, Zemgalē. Viņas vecāki bija turīgi Zemgales lauksaimnieki, tēvs Gustavs Dombrovskis un māte Olga dz. Ekmanis. Ģimenē bija trīs meitas, no kuņģam Irma bija vidējā. Pirmo izglītību ieguva Mežmuižas pamatskolā, pēc tam macijās 2. Jelgavas (meiteņu) ģimnāzijā, ko beidz 1944. gadā.

Otrā pasaules kara laikā, kad krievi otrreiz iebruka Latvijā un vācieši atkāpās, 1944. gada jūlijā viņa līdz ar vecākiem devās bēgļu gaitās, vispirms īslaicīgi apmetoties Cīravas pagastā Kurzemē. Pēc tam oktobrī ar kuģi no Liepājas nonāca Dancigā. Tad tālāk pie māsīcas uz Rostau, tagadējā Polijā. Kad arī tur tuvojās fronte, 1945. g. janvārī viņa devās uz Halli Saksijā, kur dzīvoja mātes masa. Pēc tam līdz kara beigām (1945. g. maijā) kopā ar vecākiem dzīvoja Landsbergā, kur sagaidīja ASV armijas ienākšanu. Kad amerikāņi gatavojās Saksiju atdot krievu pārvaldīšanai, tie baltiešiem deva iespēju un transportu pārcelties uz rietumiem, un tā Irma 1945. g. vasarā nonāca Manheimas pārvietoto personu (DP) nometnā Bādenā, Vācijā. Tur viņa strādāja vispirms par apteksnī bēgļu aprūpes organizācijas darbinieku ēdamzālē, vēlāk par zobārstes asistenti. Bēgļu aprūpes organizācija visu Manheimas nometni 1949. g. sākuma pārcēla uz Svābu Gmindi. No turienes Irma izceļoja uz Ameriku, un 1949. g. 7. novembrī nokāpa no kuģa krastā Ņujorkā.

Pirmais darbs Amerikā viņai bija kā mājkalpotājai Bismarkā, Ziemeļdakota. Pusgadu tur nostrādājusi, viņa 1950. gada maijā ar autobusu atbrauca uz Ņujorku un apmetās Portvašingtonā, Longailendā, kur dzīvoja dažas Vācijas laika draudzenes. Atrada darbu pie dažādu privātmāju apkopšanas, vēlāk pārgāja strādāt kādā plastika izstrādājumu darbnīcā. Brīvā laikā satikās ar citiem latviešiem; tuvāk iepazīs ar Valteru Zālīti,

(ko bija pazinusi jau Manheimā) un ar viņu salaulājās 1952. gada 31. maijā. Laulības pirmos divus gadus taupīgi nodzīvoja nelielā dzīvoklītī Ņujorkas Kvīnsas aprīnķī Richmond Hill, bet 1954. gada pavasarī iepirka savu māju Bergenfeldā, Ņudžersijā, kur nodzīvoja nākamos 56 gadus. Tur uzauga visi trīs viņu bērni ar kuņiem laulība bija svētīta: Nora, dz. 1954. g., Mārtiņš, dz. 1957. g. un Edgars, dz. 1961. Kad bērni pieauga un aizgāja katrs savā dzīvē, abi ar vīru turpināja dzīvot turpat. Valters nomira 2008. gadā un Irma 2010. gadā pārcēlās uz dzīvi pie dēla Mārtiņa un 2020. gadā pie Edgara.

Kad bērni bija sākuši iet draudzes latviešu sestdienas skolā un vīrs iesaistījies draudzes darbā īpašumu izbūvēs un uzturēšanā, Irma 1967. gadā sāka strādāt par Ņujorkas latviešu draudzes Bronksas skolas skolotāju, un to turpināja 24 gadus līdz 1991. gadam, pēc tam vēl vairākus gadus turpinot pārzināt skolas

bibliotēku, kuŗas kartotēku ievadīja datorā. Par darbu latviešu skolā Amerikas Latviešu Apvienība viņai 1991. gadā piešķīra Atzinības rakstu. Vasarās viņa kalpoja kā zēnu audzinātāja draudzes bērnu vasaras nometnē Katskiļos no 1968. līdz 1977. gadam, pēc tam vēl 5 vasaras kā saimniece nometnes virtuvē. Bez tam kopš 1978. gada viņa piedalījās Ziemeļu novada dāmu komitejas darbā un vadība, bija tās priekšniece trīs gadus (1993.-1995) un turpināja darboties kamēr spēja. Saņēma Atzinības rakstus no draudzes 1986. gadā un no Baznīcas virsvaldes un archibīskapa 1989. gada.

Irmu ļoti iepriecināja viņas septiņi mazbērni, kuri viņu iesauca par Vecmammu. Vecākiem strādājot, Vecmamma bieži pieskatīja un audzināja mazbērņus. Nesen viņai bija sevišķi liels prieks sagaidīt trīs mazmazbērņus.

Pēc neilgas slimošanas, Irma aizvēra acis uz mūžu 24. jūlijā, sasniedzot 98 gadu vecumu.

Dievkalpojumi un sarīkojumi Ņujorkas draudzē

	Salā	Jonkeros	Ņudžersijā	Citur
Septembris – 2021				
Svētd. 26.	10:30 Pļaujas svētki, Saliņš	Nav dievkalpojuma	13:30 St. Andrew, Pļaujas svētki ar dievgaldu, Saivars	
Oktobris – 2021				
Svētd. 3.	Nav dievkalpojuma	Nav dievkalpojuma		1:30 Kapu svētki svētbrīdis, Linda Sniedze Taggart
Sestd. 10.	Nav dievkalpojuma	10:00 Saivars		
Svētd. 17.	10:30 Saliņš	10:00 Saivars		
Svētd. 24.	10:30 Saliņš	Nav dievkalpojuma	13:30 St. Andrew, Saivars	
Svētd. 31.	10:30 Saliņš	10:00 Saivars		

Svētdien, 26. septembrī Salas baznīcā dievkalpojumam 10:30 no rīta; sekos Pļaujas svētku sarīkojums. Rādīs Čikāgas Piecīšu dokumentālo filmu, *Par mani draudziņ, nebēdā*. Sekos cienasts, kafija un izloze “Uz kārā zoba”. Laipni ielūdz Salas novada dāmu komiteja. Lūdzu, nāciet maskās!

Vasaras sākumā cerējām draudzes darbā pāriet no pandēmijas ierobežojumiem uz klātienes darbību. Diemžēl, pandēmija turpinās. Plānojam Ņujorkas draudzes 125 gadu jubileju atzīmēt ar kopīgu dievkalpojumu Salas baznīcā 31. oktobrī. Draudzes valde lēma sarīkojumu atlikt līdz pavasarim. Plāni Valsts svētku atzīmēšanai vēl top. Ņudžersijas novadā būs dievkalpojums 11os no rīta 18. novembrī. Ziņosim par citiem notikumiem.

Mācītāja Saivara rīta lūgšanas var redzēt uz viņa YouTube lapas: <http://kancele.net/lugsnas.html>.

Meklējām pareizo līdzsvaru starp virtuāliem notikumiem (e-pasti, video-dievkalpojumi, zoom-tikšanās) un atjaunoto klātienes darbību.

Linda Rencs dibinātam staigāšanas klubam bija pirmā tikšanās Sunken Meadow State parkā pēc Salas baznīcas dievkalpojuma un piknika 12. septembrī. Nākošā tikšanās paredzēta pēc Pļaujas svētkiem Salas baznīcā 26. septembrī. Lai piedalītos, lūdzu sazināties ar Lindu: 631-278-2543.

Tautumeitas Ziemeļamerikas virtuālais koncerts un sarunas ZOOM, Sestdien, 23. oktobrī, 2:00 pm EDT. ZOOM saite un sīkāka informācija tiks izziņota Latvian Cultural Association TILTS Facebook lapā @TiltsAssociation un www.tilts.org. Rīko: Latviešu kultūras biedrība TILTS ar Latvijas Kultūras ministrijas un PBLA atbalstu.

Mācītāji

Māc. Laris Saliņš 631-643-5297
35 Beaumont Dr, Melville NY 11747
e-pasts: larissalins@gmail.com cell 516-509-2224

Māc. Juris Saivars 914-423-0524
527 Riverdale Ave - 6S, Yonkers NY 10705-3588
e-pasts: jsaivars@gmail.com cell 917-509-3464

KANCELEJA

4 Riga Lane, Melville NY 11747 631-253-3943
e-pasts: kanceleja@nydraudze.org

LAUKU ĪPAŠUMS

Latvian Church Camp, 518-589-6055
231 Greenhill Rd, Elka Park NY 12427
Lai sarunātu istabas Katskiļu nometnē, sūtiet epastu,
katskiluistabas@gmail.com.

DIEVKALPOJUMI

Jonkeros, draudzes baznīcā, 914-476-4787
Valentine Ln & Leighton Ave, Yonkers NY 10705

Pārziņi: **Raimonds un Irēne Januševics**

Longailendā, draudzes baznīcā 631-491-1481
4 Riga Lane, Melville NY 11747

Pārziņis: **Viesturs Miķītis**

Ņudžersijā, St. Andrew Lutheran Church,
335 Reynolds Ave, Parsippany NJ 973-887-6713

Manhatenā Seafarers & International House,
123 East 15th Street New York, NY 10003

Katskiļos vasarā un citās vietās dievkalpojumi pēc
īpaša norādījuma.

DRAUDZES SKOLAS no septembra līdz jūnijam

Jonkeros, sestdienās pl 9:15 - 1:45 Jonkeru baznīcā.

Ņudžersijā, First United Methodist Church Westfield,
1 E Broad St, Westfield, NJ 07090

Latvian Evangelical Lutheran Church of New York

4 Riga Lane
Melville NY 11747-3406

Address Service Requested

NON PROFIT ORG U.S. POSTAGE PAID DEER PARK NY 11729 Permit No. 27
--